

Kohtuasi C-545/21

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

31. august 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Lazio maakonna halduskohus, Itaalia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

4. august 2021

Kaebaja:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Vastustaja:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Põhikohtuasja ese

Kaebus, millega Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (edaspidi „ANAS“) palub tühistada Ministero delle infrastrutture e dei trasporti (infrastruktuuri- ja transpordiministeerium, edaspidi „transpordiministeerium“) tagastamiskorralduse, millega kohustatakse ANASi alusetult saadud summasid tagasi maksma, ning palub ka tühistada muud aktid, mis ei ole eelotsuse küsimustega otse seotud.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikkel 267; küsimus, kuidas tõlgendada määruseid (EÜ) nr 1083/2006, (EÜ) nr 1828/2006, (EÜ, Euratom) nr 2988/95, Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel 1995. aastal koostatud finantshuvide kaitse konventsiooni (nõukogu 26. juuli 1995. aasta akt, millega koostatakse Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon (95/C 316/03)) ning direktiivi (EL) 2017/1371, et teha kindlaks, kas mõisted „eeskirjade eiramine“ ja „pettus“ hõlmavad tegevust, mis

võib ühele hankemenetluses osalejale teoreetiliselt eelise anda, isegi kui selle tegevuse toimepanemist ega mõju pakkuja edukaks tunnistamisele ei ole täielikult tõendatud (esimene küsimus); küsimus, kas seadusandliku dekreeedi nr 163/2006 artikli 38 lõike 1 punkt f on direktiivi 2004/187/EÜ artikli 45 lõike 2 punktiga d kooskõlas (teine küsimus); küsimus, kuidas tõlgendada eelviidatud ELi õigusnorme seoses liikmesriigi antud toetuse tühistamisega, kui toetust on kasutatud ettenähtud eesmärgil ning ELi rahastuseks kõlbliku ehitustöö jaoks, mis on tõepoolest valminud (kolmas ja neljas küsimus).

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 70 lõike 1 punkti b, määruse (EÜ) nr 1828/2006 artikli 27 punkti c, nõukogu 26. juuli 1995. aasta aktis sisalduva finantshuvide kaitse konventsiooni artiklit 1, määruse nr 2988/95 artikli 1 lõiget 2 ja direktiivi (EL) 2017/1371 artikli 3 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et tegevus, mis võib ühele ettevõtjale hankemenetluses teoreetiliselt eelise anda, kuulub igal juhul mõistete „eeskirjade eiramine“ ja „pettus“ alla ning kujutab endast seega toetuse tühistamise õiguslikku alust, isegi kui ei ole täielikult tõendatud, et see tegelikult toime pandi või et see oli toetuse saaja väljavalimisel määrav?
2. Kas selline õigusnorm nagu seadusandliku dekreeedi nr 163/2006 artikli 38 lõike 1 punkt f, mis ei võimalda hankemenetlusest kõrvaldada ettevõtjat, kes on üritanud mõjutada avaliku sektori hankija otsustusprotsessi, eriti kui see katse seisnes mõningate hankekomisjoni liikmete korrumpeerimises, on direktiivi 2004/18/EÜ artikli 45 lõike 2 punktiga d vastuolus?
3. Kui vastus ühele või mõlemale eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas eelviidatud sätteid tuleb tõlgendada nii, et need nõuavad alati liikmesriigilt toetuse tühistamist ja komisjonilt 100% määraga finantskorrektsiooni kohaldamist, olgugi et toetust on ikkagi kasutatud ettenähtud eesmärgil ning Euroopa rahastuseks kõlbliku ja tõepoolest valminud ehitustöö jaoks?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on eitav, nimelt et toetuse tühistamine või 100% määraga finantskorrektsioon ei ole nõutav, siis kas esimeses küsimuses viidatud õigusnormide kohaselt ja proportsionaalsuse põhimõtet järgides saab toetuse tühistamise ja finantskorrektsiooni üle otsustades võtta arvesse Euroopa Liidu üldelarvele tegelikult tekitatud rahalist kahju; täpsemalt: kas sellises olukorras nagu käesolevas kohtuasjas võib määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 98 lõike 3 tähenduses „rahalisteks tagajärgedeks“ määrata kindla summa, rakendades komisjoni 19. detsembri 2013. aasta otsuse nr 9527 punkti 2 tabelis antud kriteeriume?

Viidatud liidu õigusnormid

Finantshuvide kaitse konventsioon, mis sisaldub nõukogu 26. juuli 1995. aasta aktis, millega koostatakse Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon, eriti artikkel 1.

Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta, eriti artikli 1 lõige 2.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta, eriti artikli 45 lõike 2 punkt d.

Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999; eriti artikli 70 lõike 1 punkt b.

Komisjoni 8. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1828/2006, milles sätestatakse rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi, eriti artikli 27 punkt c.

Komisjoni 29. novembri 2007. aasta dokument COCOF 07/0037/03-ET, millega antakse suunised finantskorrektsioonide määramiseks struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist kaasrahastatavate kulutuste suhtes juhul, kui ei ole järgitud riigihanke-eeskirju.

Komisjoni otsus C(2013) 9527 final, millega sätestatakse ja kiidetakse heaks suunised selliste finantskorrektsioonide kindlaksmääramiseks, mida tuleb teha ühisjuhtimise raames rahastatavate liidu kulutuste suhtes, kui ei ole järgitud riigihanke-eeskirju.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1371, mis käsitleb võitlust liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu kriminaalõiguse abil, eriti artikli 3 lõike 2 punkt b.

Viidatud Itaalia õigusnormid

12. aprilli 2006. aasta seadusandlik dekreet nr 163 – Ehitustööde, teenuste ja asjade riigihankelepingute seadustik, millega rakendatakse direktiive 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ (Decreto legislativo 12 aprile 2006, n. 163 – Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE), mis tunnistati hiljem kehtetuks pärast

18. aprilli 2016. aasta seadusandliku dekreeedi nr 50 (hankeseadustik (Codice dei contratti pubblici)) jõustumist ning mis on käesolevas kohtuasjas vaadeldava hankemenetluse suhtes kohaldatav, sest see menetlus kuulutati välja 2012. aastal; eriti järgmised sätted.

Artikli 38 lõikes 1 oli faktiliste asjaolude toimumise ajal kehtinud redaktsioonis sätestatud:

„1. Kontsessioonide andmise menetlusest ning ehitustööde, teenuste ja asjade riigihankemenetlusest kõrvaldatakse järgmised isikud, kellel ei ole õigust olla ka alltöövõtja ega sõlmida sellega seonduvaid lepinguid:

[...]

c) kes on jõustunud kohtuotsusega, käskmenetluses tehtud jõustunud kohtuotsusega või kriminaalmenetluse seadustiku artiklile 444 vastava kokkuleppemenetluses tehtud otsusega süüdi mõistetud rasketes süütegudes, mis kahjustavad riiki või ühendust ja mis on seotud ametialaste käitumisreeglite rikkumisega; igal juhul toob menetlusest kõrvaldamise kaasa jõustunud kohtuotsusega süüdimõistmine ühes või mitmes kuritegelikku ühendusse kuulumise, korruptsiooni, pettuse või rahapesu episoodis, nii, nagu need teod on määratletud direktiivi 2004/18/EÜ artikli 45 lõikes 1 viidatud ühenduse õigusaktides;

[...]

f) kes on hankija põhjendatud hinnangu kohaselt toiminud hanketeate avaldanud hankija poolt temaga sõlmitud riigihankelepingu täitmisel raske hooletusega või pahauskelt; või kes on ametialaste käitumisreeglite vastu raskelt eksinud ja hankija on seda mis tahes viisil tõendanud“.

29. septembri 2000. aasta seadus nr 300 – Järgmiste Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud rahvusvaheliste aktide ratifitseerimine ja rakendamine: Brüsselis 26. juulil 1995 sõlmitud konventsioon Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta [ja muud rahvusvahelised korruptsioonivastase võitluse aktid].

Itaalia kohtupraktikas on leitud, et kui hankemenetluses osaleva ettevõtja esindajate suhtes on alustatud kriminaalmenetlust, siis see asjaolu üksi ei tähenda, et ettevõtja oleks „ametialaste käitumisreeglite vastu raskelt eksinud“, mille korral ta eelviidatud seadusandliku dekreeedi nr 163/2006 artikli 38 lõike 1 punkti f kohaselt hankemenetlusest kõrvaldataks.

Faktiliste asjaolude ja menetluse lühiülevaade

- 1 Oma 7. detsembri 2007. aasta otsusega C(2007) 6318 kiitis Euroopa Komisjon heaks 2007.–2013. aasta riikliku võrgustiku- ja liikuvusalase rakenduskava (Programma Operativo Nazionale reti e mobilità 2007–2013, edaspidi „riiklik

rakenduskava“). ANASile võimaldati selle kava raames rahastust, et katta riigimaantee nr 96 (Strada Statale 96) seotud ehitustööde kulud. Rahastuse suurus on 29 995 508,22 eurot, millest 22 496 631,17 eurot on ELilt (Euroopa Regionaalarengu fondist) ja 7 498 877,06 eurot riigilt. Selle rahastuse raames, mis on ANASile juba osaliselt välja makstud, täidab infrastruktuuri- ja transpordiministeerium (edaspidi „transpordiministeerium“) korraldusasutuse rolli.

- 2 Riigimaantee nr 96 seotud ehitustööde tegemiseks kuulutas ANAS 2012. aastal välja hankemenetluse, milles tunnistati samal aastal edukaks pakkujaks ettevõtjate ajutine ühendus, millesse kuulus äriühing Aleandri S.p.a. (edaspidi „Aleandri ajutine ühendus“).
- 3 Käesolevas kohtuasjas vaidlustatud meetmega (edaspidi „vaidlustatud meede“) otsustas transpordiministeerium jätta ülejäänud osa riigimaantee nr 96 rahastusest ANASile välja maksmata ning lasta eelnimetatud äriühingule juba välja makstud summa 100% ulatuses tagasi nõuda, kuna hankemenetluses pettust toime pannes oli eiratud eeskirju, seda muu hulgas määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 2 punkt 7 ning määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artiklite 4 ja 5 tähenduses. Eeskirjade eiramine nähtub kriminaalasjast, mis päädis kolme ANASi ametniku kohtu alla andmisega süüdistatuna korruptsioonis, nimelt selles, et nad on võtnud Aleandri S.p.A-lt vastu rahasummasid, et kõnealust hankemenetlust ebakohaselt mõjutada. Seejärel otsustati neist ametnikest kaht kokkuleppemenetluses karistada, mida tehti Tribunale di Roma (Rooma kohus) eeluurimiskohtuniku 28. novembri 2018. aasta otsusega. Seoses samade asjaoludega on alustatud kriminaalasja, mis on veel menetluses, nii Aleandri S.p.a. seadusliku esindaja kui ka Aleandri S.p.a. enda suhtes, keda peetakse vastutavaks haldusrikkumise eest, kuna ta ei ole sisse seadnud korraldus- ja juhtimissüsteemi, millega saaks sellised süüteod ära hoida. Täpsemalt selgus kriminaaluurimise käigus, et üks kohtu alla antud ANASi ametnik oli palunud oma kolleegidel, kes olid hankekomisjoni liikmed, eelistada Aleandri ajutist ühendust; tõendatud ei ole siiski ei seda, et need komisjoniliikmed oleksid hankemenetluse tulemust konkreetselt mõjutanud, ega ka seda, et ilma eelnimetatud korruptiivsete asjaoludeta oleks edukaks pakkujaks tunnistatud mõni teine ettevõtja.
- 4 ANAS vaidlustas transpordiministeeriumi otsuse, paludes Lazio halduskohtul ehk eelotsusetaotluse esitanud kohtul see otsus tühistada.
- 5 Transpordiministeerium osales kohtumenetluses, paludes kaebuse rahuldamata jätta.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 6 ANAS väidab oma kaebuse esimeses väites, et määruse (EÜ) nr 2988/95 artikli 1 lõiget 2, 1995. aasta finantshuvide kaitse konventsiooni artiklit 1 ning määruse (EÜ) nr 1828/2006 artikli 27 punkti c on rikutud ja valesti kohaldatud, samuti on

puuduliku põhjendamise ja uurimata jätmisega võimu kuritarvitatud. Sellega seoses väidab kaebaja järgmist:

- a) esiteks ei ole kaebaja kohta iseenesest tehtud mingit süüdimõistvat kohtuotsust ega ole tõendeid selle kohta, et Aleandri ajutise ühenduse pakkumus oleks edukaks tunnistatud õigusvastaselt. Kuna ELi üldeelarvest ei ole debiteeritud ühtegi põhjendamatut kuluartiklit, siis ei ole tekitatud ka mingit kahju;
 - b) teiseks ei saa käesolevas asjas tuvastada pettust, kuna ei finantshuvide kaitse konventsiooni artiklis 1 ega määruses (EÜ) nr 2988/95 ei ole täpsustatud tingimusi, mis peavad eeskirjade eiramise või pettuse tuvastamiseks täidetud olema. Tegelikult kvalifitseeriti riigihangetega seotud kulusid puudutavad pettused „liidu [...]huvide kahjustavateks pettusteks“ esimest korda alles direktiivis (EL) 2017/1371;
 - c) kolmandaks viitas transpordiministeerium vaidlustatud meetmes ekslikult komisjoni otsusele C (2013) 9527, ent vaadeldaval juhul tuleb kohaldada hoopis komisjoni dokumendis COCOF 07/0037/03-ET antud suuniseid. Pealegi kohaldas vastustaja finantskorrektsiooni automaatselt 100% määraga, hindamata seda juhtumit konkreetselt.
- 7 Teises väites märgib ANAS, et transpordiministeerium võttis vaidlustatud akti aluseks „kokkuleppemenetluses karistamise otsuse“, mis ei ole sama, mis süüdimõistev kohtuotsus, ning mida ei saa kasutada tsiviil- ega haldusmenetluses.
- 8 Kolmanda väitega heidab ANAS ette määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 2 lõike 1 punkti 7, määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 98 lõike 2 ja määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 135 rikkumist, samuti proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist ja võimu kuritarvitamist, mis seisneb uurimata jätmises, kuna vaidlustatud meetmest ei nähtu, et kõnealune juhtum oleks liidu eelarvele mingit kahju tekitanud. Konkreetselt: rahastatud ehitustöödega rajatud infrastruktuur on valmis, seda saab kasutada ning tehtud töö nõuetekohasust ei ole kahtluse alla seatud. Lisaks on ELi vahendeid kasutatud sel eesmärgil, milleks need olid mõeldud, ning ühtlasi puuduvad tõendid liidu üldeelarvest alusetult debiteeritud kuluartiklite kohta. Kaebaja väidab, et käesoleva juhtumi asjaolusid arvestades oleks transpordiministeerium vähemalt võinud kohaldada vaidlustatud aktis ette nähtud finantskorrektsioonist väiksemat määra, lähtudes komisjoni suunistest finantskorrektsioonide kohta.

Eelotsusetaotluse põhistuse lühiülevaade

- 9 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei saa ta oma käsutuses olevate tõendite põhjal kindlalt öelda, et kõnealune hankeleping sõlmiti Aleandri ajutise ühendusega õigusvastaselt; see-eest on osaliselt tõendamist leidnud, et Aleandri S.p.A on püüdnud oma tegevusega hankemenetluse tulemust mõjutada. Kohus rõhutab siiski, et kuna kõnealune hankemenetlus kuulutati välja

2012. aastal, reguleerib seda praeguseks kehtetuks tunnistatud seadusandlik dekreet nr 163/2006, milles ei olnud hankija otsuseid mõjutada püüdnud ettevõtja kõrvaldamist sõnaselgelt ette nähtud, samas kui praegu kehtiva direktiivi 2014/24/EL artikli 57 lõike 4 punktis i on selline kõrvaldamine otsesõnu sätestatud. Järelikult ei saa Aleandri S.p.A seadusliku esindaja tegevus hankemenetluse tulemust õigusvastaseks muuta.

- 10 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on vaja, et Euroopa Kohus selgitaks, kas sellisel juhul, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas, saab tuvastada määruse (EÜ) nr 2006/1083 tähenduses „eeskirjade eiramise“ „pettuse“ vormis, ning kui vastus sellele küsimusele on jaatav, siis kas finantskorrektsiooni saab kohaldada 100% määraga. See kohus ei ole tuvastanud käesolevas asjas mingit kahju liidu üldelarvele, kuna rahastust kasutati ettenähtud eesmärgil. Kõnealune ehitustöö arvati nimelt 2007.–2013. aasta riiklikku rakenduskavasse, see tunnistati vastuväideteta ELi eelarvest rahastamise kõlblikuks ning on nõuetekohaselt lõpule viidud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei ole hankemenetluse moonutamise kohta piisavalt tõendeid, esiteks sellepärast, et otsusest karistada ANASi ametnikke kokkuleppemenetluses ei piisa, et Aleandri S.p.a seadusliku esindaja vastutus tuvastada, ja teiseks sellepärast, et seadusliku esindaja suhtes on seoses nende asjaoludega alustatud kriminaalmenetlus veel pooleli ja ta võidakse ka õigeks mõista. Isegi kui oleks olnud tõendeid, mille põhjal saaks tuvastada, et Aleandri S.p.A. seaduslik esindaja on hankemenetluse võitmise eesmärgil mõnda ANASi ametnikku korrumpeerinud, ei oleks hankemenetluse tulemust mõjutada püüdnud ettevõtjat saanud menetlusest kõrvaldada, kuna seadusandliku dekreeidi nr 163/2006 artikkel 38, mis oli kõnealuse hankemenetluse suhtes kohaldatav, ei näinud sellist kõrvaldamisalust ette.
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb, kas käesolevas asjas kohaldatavad riigisisesed õigusnormid on faktiliste asjaolude toimumise ajal kehtinud direktiiviga 2004/18/EÜ kooskõlas, kui selle direktiivi artikli 45 lõike 2 punkti d peaks tõlgendatama nii, et mõiste „raske eksimus ametialaste käitumisreeglite vastu“ hõlmab kaudselt ka tegevust, mille eesmärk on hankemenetluse tulemust mõjutada. Sel kohtul on siiski kahtlusi selle tõlgenduse õigsuses, kuna direktiivi 2014/24/EL artikli 57 lõike 4 punktis i on tegevus, mille eesmärk on hankemenetlust mõjutada, pakkujate kõrvaldamise aluste hulgas sõnaselgelt ära nimetatud. Lisaks võib artikli 57 lõike 4 punktis i sõnaselgelt sätestatu lihtsalt kinnitada põhimõtet, mis oli hankenormides direktiivi 2004/18/EÜ kehtivusajal vaikumisi juba olemas.
- 12 Peale selle on eelotsusetaotluse esitanud kohus seisukohal, et pole tuvastatud liidu eelarvele tekitatud kahju, mis oleks võinud tekkida, kui hankemenetluse võitnud ettevõtja ehk Aleandri ajutise ühenduse pakkumus ei oleks olnud hinna-kvaliteedi suhte poolest parim.
- 13 Selle kohtu hinnangul eeldavad liidu õigusnormides kasutatud mõisted „eeskirjade eiramine“ ja „pettus“ tõendamist, et liidu eelarvele on tekitatud vähemalt potentsiaalset kahju, mis seisneb kas eelarvest põhjendamatute kuluartiklite jaoks

eraldiste tegemises või rahastuse kasutamises muul otstarbel kui see, milleks see anti. Sellega seoses viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus komisjoni 19. detsembri 2013. aasta otsusele nr 9527, mis näeb ette võimaluse kohaldada 100% finantskorrektsiooni eeskirjade eiramise korral, mis on toime pandud teatavatele hankemenetluses osalejatele eelise andmiseks: see kohus on seisukohal, et selles otsuses on selliste eiramiste hulka arvatud ka juhtumid, kus ELi rahastust on kasutatud ettenähtud eesmärgil, kuid see on antud isikule, kellel ei olnud selle saamiseks õigust, näiteks põhjusel, et ta ei vastanud hankemenetluses edukaks pakkujaks tunnistamise tingimustele.

- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb, kas komisjoni 19. detsembri 2013. aasta otsuses nr 9527 kasutatud mõiste „eeskirjade eiramine“ on liidu õigusnormidega päris kooskõlas, ning seda järgmistel põhjustel:
- a) esiteks ei ole viidatud õigusnormides otsesõnu nimetatud juhtu, kus vahendid eraldatakse isikule, kellel ei ole õigust neid saada;
 - b) teiseks kaalub eelotsusetaotluse esitanud kohus hüpoteetilist võimalust, et eeskirjade eiramise, sealhulgas pettuste koosseis eeldab, et liidu üldeelarvest on kaetud selliseid kulusid, mida ilma sellise eiramiseta ei oleks kaetud; kui see hüpotees peaks õigeks osutuma, ei ole nõuetekohaselt lõpule viidud ja abikõlbliku ehitustöö suhtes 100% määraga finantskorrektsiooni kohaldamine põhjendatud;
 - c) kolmandaks on määruse (EÜ) nr 1083/2006 artiklites 98 ja 99 ette nähtud, et finantskorrektsioonide ulatuse kindlaksmääramisel võtab komisjon arvesse eeskirjade eiramise olemust ja raskust ning muid tegureid, kusjuures määruse (EÜ) nr 1303/2013 kohaselt tuleb korrektsioonide tegemisel pidada kinni proportsionaalsuse põhimõttest. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on küsimus, kas eespool viidatud sätetest saab tuletada põhimõtte, et finantskorrektsiooni eesmärk on korvata tegelik kahju ning seega peab tagastatav osa rahastusest juhul, kui eeskirjade eiramine seisnes ettevõtjale alusetu eelise andmises, vastama kahjule, mida on ELile tegelikult tekitatud. Seda põhimõtet kajastab ka eelviidatud 19. detsembri 2013. aasta otsus nr 9527, milles on hanketeates nimetatud hindamiskriteeriumide eiramise korral maksimaalseks korrektsioonimääraks ette nähtud 25%;
 - d) neljandaks, kuna 19. detsembri 2013. aasta otsus nr 9527 lubab ettevõtjale eelise andmisele suunatud tegevuse korral kohaldada 100% korrektsioonimäära, isegi kui selle tegevuse toimepanemist ja ettevõtja saadud tegelikku eelist ei ole tõendatud, tähendab see, et rahastuse tühistamine omandab karistuse funktsiooni, mis on aga vastuolus määrusega (EÜ) nr 2988/1995, mis teeb selget vahet rahastuse tühistamisel ja pettuste eest vastutavate isikute karistamisel.
- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus väidab, et esitatud küsimused on kohtuasja lahendamiseks olulised, kuna nendega soovitakse kindlaks teha, kas mõisted

„eeskirjade eiramine“ ja „pettus“ hõlmavad ka olukordi, kus ei ole täielikke tõendeid sellise tegevuse toimepaneku kohta, mille tulemusel anti toetus isikule, kellel ei olnud õigust seda saada (esimene küsimus). Lisaks on vaidluse lahendamiseks vaja välja selgitada, kas Aleandri S.p.a seadusliku esindaja – keda süüdistatakse teatavate ANASi ametnike korrumpeerimises – tegevusest üksi piisab, et muuta kõnealuse hankemenetluse tulemus õigusvastaseks (teine küsimus). Esimene ja teine küsimus puudutavad ANASi argumente, milles ta ei nõustu sellega, et Aleandri ajutine ühendus olevat edukaks pakkujaks tunnistatud õigusvastaselt. Kolmanda küsimusega soovitakse teada, kas liidu eelarvele kahju tekitamist saab tuvastada ka siis, kui tegemist on abikõlbliku, riiklikku rakenduskavasse arvatud ning nõuetekohaselt lõpule viidud ehitustööga, ning kui tekitatud kahju peaks tuvastatama, siis kas rahastus tuleb tingimata tühistada 100% ulatuses. Eitav vastus kolmandale küsimusele tähendaks, et ANASi kaebus tuleb rahuldada. Neljas küsimus puudutab ANASi väidet, et transpordiministeerium võis rahastamise tühistamisel kohaldada ja pidigi kohaldama madalamat korrektsoonimäära kui 100%. Jaatav vastus neljandale küsimusele tähendaks, et ANASi kaebus tuleb rahuldada.

TÖÖDOKUMENT